

dende — jeg troer, man allerede her har kunnet spore den, — en Tilbøielighed til at gaae den Vej, som tilskyndende er i Frihedens Retning, medens man i Virkeligheden overseer, at der egentlig ikke her er Tale om en større eller mindre Frihed paa Næringsvæsenets Omraade, men at der er Tale om de to Steders gjensidige Forhold, naar det samme Maal af Frihed gives dem. Der er ikke fra mit Standpunkt det Allermindste iveien for, at Frederiksberg faaer den fuldstændigste Næringsfrihed, som nogen Kjøbstad i Landet kan faae, men jeg har kun imod, at Frederiksberg bliver en selvstændig Kjøbstad, fordi den ligger saa nær ved en anden selvstændig Kjøbstad, at disse to Kjøbstæder ikke kunne komme til at arbejde hver for sig, uden at genere hinanden. Naar derfor den Næringsfrihed, som jeg af Hjertet ønsker Frederiksberg, skal gives den, bør den kun erhølske den ved en Sammensmeltning med Kjøbenhavn. Der siges vel: Ja, Sammensmeltning med Kjøbenhavn kan altid komme senere; men jeg vil dog henstille til de ærede Herrer's Betragtning, om, naar Frederiksberg først har faaet netop alt Det, som paa nogen Maade skalde vække dens Ønske til at komme sammen med Kjøbenhavn, der da er mindste Grund til at antage, at man i Fremtiden vil indgaae paa en Sammensmeltning. Det synes mig at være saa klart som Noget, at naar netop Det, som Frederiksberg kan have Fordeel af, gives den, uden at der paalægges den noget Andet som Vederlag derfor, da er der ikke den mindste Grund til at antage, at Det, man nu ikke kan opnaae, skalde kunne opnaaes i Fremtiden. Det er i og for sig ligegyldigt, enten Betingelserne for en saadan Sammensmeltning vare mere eller mindre gunstige for Kjøbenhavn eller for Frederiksberg paa den ene eller paa den anden Side; jeg for mit Vedkommende skalde ikke have det Mindste imod, at der, naar en Sammensmeltning kunde finde Sted, blev indrømmet Frederiksberg en meget fordeelagtig Overgangsperiode med Hensyn til Skatteforhold og deslige, og denne Overgangsperiode maatte til Exempel gjerne være saa lang, at hele den nuværende Generation slet ikke kom til at føle nogen Byrde af Sammensmeltningen. Det, jeg imidlertid maa anfsee for det Farlige, er, at man

her tæt ved Kjøbenhavn etablerer et Forhold, som allerede har viist sig i høi Grad generende ved mange andre store Byer, som f. Ex. London og saavidt jeg veed ogsaa Paris, hvor man har maattet med stærkt Brud paa det Bestaaende gaae til at tiltvinge sig Sammensmeltningen paa et senere Stadium, der meget lettere synes mig vil kunne stee, saalænge Forholdene ligge endnu saa ubestemte og ere saa smaa, som her er Tilfældet, end naar de først blive større. Altsaa, det, jeg mener er en Forandring, som jeg seer en Fare i, er, at der nu siges, hvad Loven af 29de December 1857 aldeles ikke med et Ord har omtalt eller forudsat, at der herefter kan komme en Kjøbstad lige ved Siden af en anden. — Her er ikke Tale om at beholde Sikkerhedsbeltet eller ikke. Sikkerhedsbeltet kunde borttages ved enten at stille dette District lige med Land-districtet eller ved at optage det i Kjøbstad-grunden. I første Tilfælde stete ganske vist en Forandring af stor Betydning i Næringsloven, medens det i sidste kunde stee aldeles overensstemmende med dennes § 14; men i begge Tilfælde stete dog noget, efter min Formening, mindre Skadeligt for Kjøbstaden, og mindre Principstridigt mod den nuværende Lov, end det, man nu vil gjøre. Hvis nogen Kjøbstad ønsker sit Sikkerhedsbelte bort, saa kan den fremkomme med Forslag i den Henseende. Dersom det ærede Medlem, der talte sidst, og som meente, at Sikkerhedsbeltet allerhelst maatte være borte for Kjøbstæderne, kan faae sin Kjøbstad til at gaae ind paa Sligt, eller i det Hele taget kan paavise, at en eneste Kjøbstad i Landet er af den Mening, at det virkelig er nødtigt at faae Sikkerhedsbeltet fjernet, saa er der ikke det Mindste iveien derfor; der behøves ikke nogen Lov i saa Henseende, thi det kan ifølge § 14 stee ved et simpelt Andragende til Sundenrigsministeriet. Det er paa Grund deraf, jeg har meent, at den Frygt, som denne Lov maatte vække hos de andre Kjøbstæder, ingenlunde er saa ganske ubetydelig og ubegrundet, og jeg vilde derfor ønske — naturligviis har jeg ikke noget Haab i saa Henseende, men derfor kan det ligesuldt være mig tilladt at fremsætte mine Anskuelser, — at dette Lovforslag ikke blev fremmet i denne Session, men at der